ט: חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

תוספות ישנים

והאמר ר' אושעיא אלוק יהיה ר' שמעון לף כרחשונה. וה"ת ולימא דמיירי כגון שחת ושתים ולא יהם לו שני בתרי ולא מיבעיא דכפה מודה ר' אושעיא דר' שמעון מודה בהא דקאמר לקמן ד"ל דהא לא מצינן למימר דהא כפ"ב מפרש כילד אחת שחי שלא היה בעולמו ולא מיירי ככי הלי נוונע:

מסורת הש"ס

ג) [לקמן יח:], כ) לקמן כח:, ג) [ס"ה כו.], ד) [לעיל ג:], ה) כפ"ק נוקף: ועוד, ו) [ס"ל], ז) ד"ל מחלה ושמה [וכן לקמן ס"ל],

הגהות הב"ח

(ג) גמ' מצאתם לה בגטותין: (כ) רש"י ד"ה ואמר ר' יהודה וכו' ומוחרת לגוי דאינה אחות:

מוסף רש"י

בכולן אני קורא בהן. בכל אחת אחרת עריות דכתי"ק אשאר לאן לעריות אחי אחיות נוספות לאני אחין ואשאת אחות אחר אחות וכו' ומוחרת לגוי דאינה אחות:

רבי שמעון. פליג בחשת אחיו שלא היה בעולמו בפ' יש (לקמן דף יח:) ומקרינן ליה תלילה ופ"ה קאמר לה במתני' דפטורה: **ומשני בגולד ולבסוף ייבם לא פליג ר"ש.** היכא דמת לאובן בלא בנים ועד שלא יבמה שמעון גולד לו אחיהם ועודה זקוקה ליבם והיתה לו אחות בנפילה זו משום חשת אחיו שלא היה בעולמו ויבמה שמעון ומת בלא בנים מודה ר"ש שחאחות לגוי הותרה ונתארה עליו שעה אחת בנפילה לחשונה. וכי פליג ר"ש בייבם שמעון את חשת לאובן ואח"כ גולד לו ומת שמעון להחס שרי ליה ר"ש לייבומי ללא נפלה לפניו מכח לאובן אחיו אמת ככר ולא נחתרה עליו כלום שכשנפלה לפניו מכח שמעון שהיה בעולמו נפלה: **והאמר ר' אושעיא.** בפ' שני (לקמן יח:): **מלוק היה ר"ש אף כרשטונה.** בגולד ולבסוף ייבם: **והאמר רב יהודה אמר רב.** בפרק ד' אחין דתנן[ה] ד' אחין שיש בהן אחיות ומתו הנשואין את האחיות הרי אלו מולגות ולא מתייבמות לפי שאחיהן זקוקות זה לזה ואחיהן זקוקות זה לזה ואי נמי הלי קל פגע בחחות זקוקתו ודמיע לאחות חשה בחייב וקאתי החס היתה אחת מהן אסורה על האחד לישוב עריות כגון שהיתה אחותו או כלתו אסור בה ואותר באחיותה דלאו אחות זקוקתו היא ולא אחות אסורה היא דרחמנא פטריה מייבם מדכתיב עליה[ו] והשני אסור בשאחיהן היתה השניה אסורה על בעלה מאחר שהיא אחות אשתו ואחות אשתו אסורה לו בחייה ובמיתה ואחות אשתו מותרת לו אחר מיתת